

In een serie stonden we stil bij de 2e Korintebrief. Een Keek op het slot van hoofdstuk 1, over Gods ja.

Sommige mensen moeten leren om nee te zeggen. Ze durven het niet, ze zeggen altijd ja. Ook als ze nee denken.

Laten we het eens omdraaien. Zou het kunnen zijn dat we eerst moeten leren om ja te zeggen...? Om ruimte te ervaren? Vanuit een groot hart ben je misschien minder bang om ook eens nee te zeggen.

In onze cultuur lijkt nee te zitten. Onvrede. Ondankbaarheid. Onvoldoende.

Kinderen krijgen al vroeg het signaal dat het beter kan. Ook en misschien wel juist kinderen die door hun ouders heel belangrijk gemaakt worden. Zij moeten presteren op school en daarnaast in sport en muziek en ook thuis. Ten diepste voelen zij misschien wel een groot nee: nét niet, nóg niet. Faalangst!

Ook in de kerk wordt vaak nee uitgezonden. Vanuit de oude geloofsleer kregen we sowieso al dikke onvoldoendes: onbekwaam tot enig goed en geneigd tot alle kwaad. Er hangt in veel kerken een sfeer van angst, van tegenstand: néé, wij zijn er tegen! In deze sfeer gaan mensen over elkaar heersen.

Ook in Korinte hangt een dikke nee. Nee tegen mensen die nog niet in vreemde talen kunnen bidden, nee tegen mensen die niet van de goeie partij zijn. Nee tegen Paulus, zijn gestotter, zijn zwakheid, zijn gedraai – want hij had gezegd dat hij zou komen, maar hij komt niet. Laat je ja ja zijn...!

Dat laatste steekt Paulus enorm! Als er één apostel van het ja bestaat, dan is dat Paulus. Hij verkondigt Jezus en Jezus is *Gods ja* aan deze wereld. Ja, Ik kom naar deze aarde, ja Ik zal het leven met jullie delen en zelfs de dood. Ja, Ik ben met jullie alle dagen.

De reden waarom Paulus niet naar Korinte kwam, was omdat hij niet negatief wilde doen. Hij wou geen ruzie maken. Misschien hadden de Korintiërs dat wel graag: een apostel die hen de grond in boorde (11:20). Zoals een psycholoog eens zei: "Ik kom in de kerk om op mijn donder te krijgen...!"

Paulus distantieert zich van zo'n apostelschap.

Wij willen niet over jullie geloof heersen. Wij willen bijdragen aan jullie vreugde...

Laat ons in Godsnaam geen kurios over elkaars geloof zijn. Alleen bij de Kurios Zelf is dat in goede handen. Bij Hem is het ja.

Er is best wat op Korinte aan te merken (zie de eerste brief). Maar Paulus geeft deze dreinende gemeente positieve aandacht. *Vreugde motiveert!*

Moeten we dus voortaan overal maar ja op zeggen?

Hoor je hoeveel nee er in deze vraag zit...? Een verlangen naar controle? Over elkaar willen – heersen...?

Het is een hemelse uitdaging om elkaar steeds weer terug te roepen naar het ja van onze goede God.

Maak vooraf een keus uit de onderstaande gesprekspunten. Welke wil je sowieso behandeld hebben?

1. Was er iets nieuw voor je in deze preek?
2. Praat even (kort!) door over de kerkelijke sfeer waarin jij opgevoed bent: was daar ja of nee? Een vorm van heerschappij? En hoe ervaar je dat in de Ankergemeente?
3. "God wordt tegenwoordig wel erg lievig gemaakt." Zo luidt het commentaar op hedendaagse dominees en liederen. Wat vind jij?
4. Wat kan jou, in relatie tot andere mensen, echt blij maken? Is er een verband met 2 Kor.1?
5. De kringleider zou nog terugkomen op een eerdere Keek, over onze gedachtenwereld. Wie heeft al es geprobeerd om twee kolommen te maken? (links wat je zelf denkt/voelt en rechts wat Jezus zegt.) Zie je verband met de Keek die je nu behandelt?
6. Voor wie meer wil.
Zoek in de brieven van Paulus naar het woord blijdschap, vreugde, en hoe hij dat inzet. En?